

[Statsministeren]

keder end tidligere. Det mener jeg bør fremhæves, for det viser, at dansk industri har klaret sig rigtig godt. Vi har i virkeligheden eksportmæssigt klaret os bedre, end vi kunne forvente ud fra udviklingen i den internationale handel.

Nok har vi altså haft betydelige besparelser på energiimporten, men vi har til gengæld haft en udvikling på vore eksportmarkeder, som har gjort det svært at opnå en tilfredsstillende udvikling i vores eksportindtægter, og det har sin baggrund i, at efterspørgslen på eksportmarkederne har været relativt svag, og så naturligvis på det sidste i de kraftige udsving i kurserne, først og fremmest på pund og dollar.

Jeg mener, debatten i dag har været nyttig. Mange tanker og ideer er lagt frem. Om de fleste af dem tror jeg at man kan skabe bred enighed. Når vi nærmer os det politisk-ideologiske, så skilles vandene.

Jeg er overbevist om, at den politik, regeringen har lagt frem og nu er i fuld gang med at gennemføre, vil bidrage stærkt til, at vi får forøget dansk eksport. Jeg er overbevist om, at de stigningstendenser, vi har oplevet i de seneste år, og som har været svækket på grund af for ringe international efterspørgsel, kan vi forbedre i den kommende tid, så vi kan nærme os det tidspunkt, hvor den stigende eksport bidrager til, at betalingsbalanceunderskuddet går kraftigt ned. Det er jo gået ned. De sidste 4 måneder har vist os en forbedring i betalingsbalanceudviklingen på ca. 5 mia. kr. Vi har grund til at håbe og vente tilsvarende forbedrede tal i de kommende måneder. Jeg tror, vi er på rette vej.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes, det er meget slående her i dag, at det er så svært for os at finde en talrække for udviklingen i betalingsbalancen, som regeringen kan acceptere. Den kan ikke acceptere den officielle betalingsbalancestatistik, som siger, at underskuddene har udviklet sig fra 12 til 18 til 24 til 34 mia. kr. i løbet af de sidste 4 år. Det kan regeringen ikke acceptere, for det er renter af gammel gæld. Den kan heller ikke acceptere hr. Svend Aukens udmærkede tal, som er rensset for de ting, der ikke kan tillægges regeringen.

Nu vil jeg så forsøge mig med en tredje mulighed. Det er, at vi tager betalingsbalancen eksklusive renter; så er vi da fri for det med den gamle gæld i al fald. Og hvordan ser det så ud? Ja, så ser det sådan ud, at man havde et overskud på 6 mia. kr. i 1983, 5 mia. kr. i 1984, et underskud på 2 mia. kr. i 1985 og et underskud på 7 mia. kr. i 1986.

Uanset hvilken talrække vi bruger, får vi altså nøjagtig samme billede. Det går den vej uanset talrækkerne, og det er kedeligt, at regeringen ikke vil acceptere nogen af dem. Men man er nødt til at stå på på et eller andet tidspunkt i denne debat.

Svend Auken (S):

Det siger sig selv, at vi ikke kan acceptere fru Pia Kjærsgaards dagsorden.

Til hr. Albrechtsen vil jeg sige, at selv om jeg har sympati for begrebet grøn investeringspolitik, så er der jo sætninger, der bevidst er indsat, som gør det umuligt for Socialdemokratiet at støtte den dagsorden. Vi er tilhængere af indkomstpoltik, hvis det vel at mærke er en forhandlet indkomstpoltik og ikke en tvangslønpoltik. Vi er tilhængere af økonomisk demokrati gennem overskudsdeling osv., og derfor er vi afskåret fra at kunne stemme for hr. Albrechtsens forslag om motiveret dagsorden.

Statsministeren sagde, at selv om hans tale var mat, så var den grundigt forberedt, og at der var behov for grundighed. Jeg forstår, at det, statsministeren lægger i begrebet grundighed, er, at man har siddet længe i regeringen og diskuteret, hvad der skulle stå i den. Jeg synes egentlig, at det produkt, der er kommet ud af de mange timers diskussioner i regeringen, bekræfter det gamle ord om, hvad en kamel er. Det er en hest, tegnet af en kommission. Det er desværre det, der er kommet ud af statsministerens redegørelse i dag.

Det, statsministeren har gjort ud over at bestride den faktiske udvikling, som hr. Jes Lunde så udmærket redegjorde for det før, er først at tage industriministerens redegørelse, som lægger op til en mere aktiv linje på erhvervspolitikens og eksportpolitikens område, og derefter at tage hele udenrigsministerens redegørelse, som lægger op til præcis det modsatte, uden at forholde sig til den dobbelthed, der derved opstår.